



Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл. бр. 2 Ст 41/2024
Дана 08.10.2025.године
Београд
Масарикова бр. 2

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, стечајни судија Милош Спирић, у поступку по предлогу „BANCA INTESA” ад Београд, ул. Милентија Поповића бр. 7Б, матични број 07759231, ПИБ 100001159, кога заступа Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, ул. Грчкошколска бр. 1, за покретање стечајног поступка над стечајним дужником Привредно друштво за производњу и промет поврћа “PDM AGRO-FRUIT” доо Пударци, Гроцка, ул. Народних хероја бр. 17А, матични број 20405848, ПИБ 105530943, кога заступа Небојша Ђокић, адвокат из Београда, ул. Немањина бр. 4/2, ван рочишта, дана 08.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Именује се за стечајног управника Данко Мимић, Београд, Земун, Горњоградска 9.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду 8 Ст 41/2024 од 19.03.2025. године, усвојен је предлог „BANCA INTESA” ад Београд и отворен је стечајни поступак над стечајним дужником “PDM AGRO-FRUIT” доо Пударци, због непоступања по усвојеном плану реорганизације. За стечајног управника именован је Данко Мимић из Београда, позвани су повериоци да у року од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању поступка стечаја у “Службеном гласнику РС” пријаве своја обезбеђена и необезбеђена потраживања и заказани су прво поверилачко и испитно рочиште. У образложењу наведеног решења је наведено да је суд избор стечајног управника извршио на основу одредбе чл. 20 став 1 и став 2 Закона о стечају, а у вези са чланом 70 став 1 тачка 4 Закона о стечају.

Против наведеног решења жалбу је изјавио предлагач „BANCA INTESA” ад Београд, побијајући га у ставу четвртом у којем је именован стечајни управник. У жалби се наводи да је предлагач као поверилац предложио да се за стечајног управника именује Ивана Матић из Београда, али је суд изабрао другог стечајног управника, за шта није дао никакве разлоге. Стога предлаже да се у побијаном делу решење преиначи у складу са жалбеним наводима или да се у том делу решење укине.

Решењем Привредног апелационог суда 7 Пвж 98/25 од 25.04.2025. године, укинута је решење Привредног суда у Београду 8 Ст 41/2024 од 19.03.2025. године, у ставу четвртом изреке и списи предмета у том делу враћају првостепеном суду на поновни поступак. У образложењу је наведено да, приликом именовања стечајног управника првостепени суд није

узео у обзир члан 20 став 3 Закона о стечају, односно да у конкретном случају није разматрао предлог од стране стечајног повериоца, који је предложио да се именује стечајни управник Ивана Матић. Даље је наведено да из садржине побиианог решења произлази да првостепени суд није разматрао овај предлог, нити се може утврдити из ког разлога предлог није усвојен, већ је стечајног управник суд именовано методом случајног одабира.

Стечајни судија је, након укидајућег решења ПАС-а за стечајног управника поново именовано стечајног управника Дарка Мимића, с тим што је навео да је ценио предлог стечајног повериоца Banca Intesa, али је стечајни судија сматрао да је целисходније било одредити стечајног управника методом случајног одабира и дао је разлоге за своју одлуку.

Привредни апелациони суд је Решењем Пвж 241/25 од 10.09.2025.године поново укинуо решење о именовању стечајног управника методом случајног одабира и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку стечајни судија поново даје разлоге због којих је донео одлуку као у изреци, које поред разлога до којих је дошао језичким, системским и циљним тумачењем одредаба члана 20 Закона о стечају, исте поткрепљује и ставовима правне теорије.

Одредбом члана 20 став 1 Закона о стечају прописано је да стечајног управника именује стечајни судија решењем о отварању стечајног поступка. Ставом 2 наведеног члана прописано је да се избор стечајног управника врши методом случајног одабира са листе активних стечајних управника за подручје надлежног суда, коју суду доставља организација надлежна за вођење именика стечајних управника (у даљем тексту: овлашћена организација). Ставом 2 наведеног члана прописано је да изузетно од става 2 овог члана, стечајни судија приликом избора стечајног управника разматра и предлог повериоца за именовање стечајног управника, уколико је стечајни поступак покренут на предлог повериоца и уколико садржи предлог за именовање стечајног управника у складу са чланом 56 став 3 овог закона.

Суд је у поновном поступку одлучивао у смислу члана 20 став 1, 2 и 3 Закона о стечају, те је оценио да би у конкретном случају, у циљу заштите поверења свих поверилаца у поступак стечаја било оправдано именовати стечајног управника методом случајног одабира у складу са чланом 20 став 1 и 2 Закона о стечају, имајућу у виду чињеницу да повериоци међусобно могу имати различите интересе, а нарочито предлагач и остали повериоци који нису предложили отварање стечајног поступка, те је донео одлуку као у изреци решења.

Наиме, смисао одредбе члана 20 став 3 Закона о стечају јесте да суд разматра предлог стечајног повериоца за именовање стечајног управника, ако исти постоји, па на основу своје процене дискреционо одлучује о томе да ли ће именовати предложеног стечајног управника или је у конкретном случају целисходније именовати управника методом случајног одабира.

Суд је става да би чињеничним образлагањем разлога због којих суд није прихватио предлог стечајног повериоца за именовање стечајног управника ушао у чињенична питања која би могла водити потпуном ограничавању дискреционе оцене суда у погледу тога да ли ће именовати стечајног управника означеног у предлогу од стране повериоца-предлагача. Овакво тумачење не би било у складу са обележјем стечајног поступка као хитног поступка у складу са чл. 8 Закона о стечају, нити са улогом стечајног судије у стечајном поступку.

Да је интенција законодавца била да је дужност стечајног судије да именује стечајног управника кога предложи стечајни поверилац-предлагач, законом би било изричито предвиђено да је суд дужан да одреди предложеног стечајног управника, осим ако евентуално не постоје разлози за његово изузеће. Евентуално постојање сукоба интереса било би могуће утврдити тек детаљним истраживањем чињеница због којих стечајни управник не би требало да поступа у конкретном случају, које тумачење није у духу члана 20 став 3 Закона о стечају, који захтева од стечајног судије да у одлуци о именовању стечајног управника наведе да је имао у виду да је поверилац-предлагач предложио одређено лице за стечајног управника, али стечајни судија има право на дискрециону оцену да ли ће именовати то лице за стечајног управника или ће применити метод случајног одабира. У прилог оваквог тумачења говори и став Привредног апелационог суда изражен у „Билтену судске праксе привредних судова“ бр. 3/2024 на страни 161 дат кроз одговор на 19. питање, из ког произлази да када поверилац у предлогу предложи именовање одређеног стечајног управника, па уколико се стечајни управник кога је предложио поверилац, пре самог рочишта за испитивање стечајног разлога изјаснио да не би могао да прихвати дужност из личних разлога, предлагач више нема овлашћење да поново предложи стечајног управника, јер је то могао учинити само у предлогу.

Дакле, не постоји обавеза да предложени стечајни управник буде именован од стране суда („Билтену судске праксе привредних судова“ бр.3/2024, сте. 161 и 162). Суд је само дужан да у својој одлуци наведе да је разматрао и предлог повериоца, али је у оквиру своје дискреционе оцене, коју има само стечајни судија одлучио да за стечајног управника именује лице методом случајног одабира. У супротном, надлежност за именовање и процена целисходности именовања одређеног лица за стечајног управника била би пребачена на другостепени суд уколико се исти не слаже са тумачењем члана 20 Закона о стечају са првостепеним судом.

Суд је размотрио предлог повериоца-предлагача за именовање стечајног управника Иване Матић, али је проценио да је у конкретном случају, у циљу поверења свих поверилаца у начин одвијања стечајног поступка, а не само предлагача, било потребно одредити стечајног управника методом случајног одабира, без довођења у питање квалификација предложеног стечајног управника.

Стечајни управник Данко Мимић одређен је методом случајног одабира у овом поступку пре доношења решења о отварању стечајног поступка, па нови поступајући судија у овом предмету није поново спроводио поступак случајног одабира, јер спровођење методе случајног одабира хронолошки претходи доношењу решења о отварању стечајног поступка и именовању стечајног управника.

Чланом 20 став 1 Закона о стечају изричито је предвиђено да стечајног управника именује стечајни судија, који је на основу члана 3 Закона о стечају само у образложењу решења дужан да наведе да је имао у виду и размотрио предлог повериоца предлагача у погледу личности стечајног управника, али не и да именује предложеног стечајног управника.

На истом становишту стоји и правна теорија. Наиме, у Коментару Закона о стечају (проф.др Вук Радовић, Сл. Гласник РС, 2022.године, стр. 127-130) аутор је истог мишљења као и овај суд да је постављање стечајног управника предложеног од стране предлагача изузетак у односу на правило избора методом случајног одабира, па би суд у том смислу био дужан да да аргументе зашто је одступио од методе случајног одабира. Такође, аутор указује на употребљени термин „размотри“ предлог повериоца, који се разликује од поступка

„одлучивања“ о предлогу. Даље наводи да је очигледно да је законодавац циљано употребио термин „размотри“ јер суд није дужан да образлаже зашто није прихватио предлог повериоца, чак додаје да постоји опасност да ће судије ићи линијом мањег отпора и и већински прихватити предлоге повериоца и закључује да уколико се судија ипак одлучи да одступи од правила да именује управника методом случајног одабира, свој став мора и да образложи, нпр. да предложени стечајни управник поседује одређена специфична знања, односно да се бави специфичном делатношћу, што у овом предмету није случај.

Из наведених разлога, стечајни судија није одступио од правила да се стечајни управник именује методом случајног одабира, како је то већ образложено.

Како се ни решење о разрешењу стечајног управника и именовању новог не објављују ни у службеном гласилу, ни у високотиражном дневном листу, суд сматра да ово решење није потребно објавити у наведеним гласилима.

Са наведеног, суд је донео одлуку као у изреци, применом одредби члана 20 став 1, 2 и 3 Закона о стечају, а у вези са одредбом члана 70 став 1 тачка 4 Закона о стечају.

Поука о правном леку:
Против овог решења дозвољена је жалба
Привредном апелационом суду
у року од осам дана од достављања,
преко овог суда.



Стечајни судија

Милош Спирић, с.р.

зто